

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z odwołania G. J.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Kielcach
o emeryturę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 października 2015 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 3 września 2014 r., sygn. akt III AUa 32/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego
kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł, tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 września 2014 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie zmienił zaskarżony przez organ rentowy wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 21 listopada 2013 r. w ten sposób, że oddalił odwołanie G. J. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Kielcach z dnia 11 kwietnia 2013 r., odmawiającej prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony wywiódł skargę kasacyjną od tego wyroku i opierając ją na podstawie naruszenia prawa materialnego, tj. art. 184 w związku z art. 46 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 32 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a także w związku z poz. 14 i 45 działu III oraz poz. 12 działu XIV wykazu A z załącznika do tego rozporządzenia, oraz na podstawie naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 382 k.p.c., wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji, z pozostawieniem mu rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

W skardze kasacyjnej zawarty jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., „wobec istnienia przesłanek uzasadniających wniesienie skargi polegających na błędnym wyprowadzeniu wniosków przez Sąd drugiej instancji i bezpodstawnego rozdziału czynności pracowniczych wykonywanych przez skarżącego w procesie pracy wyłączających je z czynności ciągu technologicznego przy produkcji pałaków pod plandeki do samochodu Star, a ich rozdzielenie, co w efekcie doprowadziło Sąd do odtworzenia i ustalenia nierzeczywistego stanu faktycznego”.

Organ rentowy w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie od ubezpieczonego kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3) lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (pkt 4). W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Rozpoznanie skargi następuje

bowiem tylko z przyczyn kwalifikowanych, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Za prawidłową motywację wniosku nie można zatem uznać powtórzenia ogólnych sformułowań ustawy przewidujących okoliczności uzasadniające przyjęcie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej do rozpoznania. Tym bardziej nie uzasadnia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołanie się przez skarżącego na jakiekolwiek okoliczności, które w jego ocenie uzasadniają przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że skarżący nie wykazał potrzeby rozpoznania jego skargi. Podnoszone we wniosku okoliczności, polegające „na błędnym wyprowadzeniu wniosków przez Sąd drugiej instancji i bezpodstawnego rozdziału czynności pracowniczych wykonywanych przez skarżącego w procesie pracy wyłączających je z czynności ciągu technologicznego przy produkcji pałaków pod plandeki do samochodu Star, a ich rozdzielenie, co w efekcie doprowadziło Sąd do odtworzenia i ustalenia nierzeczywistego stanu faktycznego”, nie należą bowiem do żadnej z przesłanek wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. warunkujących przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, iż skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty na poparcie tego twierdzenia. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi w niniejszej sprawie do rozpoznania nie zawiera zaś żadnych argumentów na poparcie twierdzenia o jej oczywistej zasadności, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że rozpoznanie skargi kasacyjnej następuje tylko z przyczyn kwalifikowanych, gdyż tylko one decydują o wyniku „przedsądu”. Powołanie się na przesłankę zawartą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje zatem skarżącego do przedstawienia wyводу prawnego, uzasadniającego jego pogląd, że skarga jest oczywiście uzasadniona, przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03,

LEX nr 82274). Nie spełnia tego wymagania stwierdzenie zawarte we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania o „błędym wyprowadzeniu wniosków przez Sąd drugiej instancji”, czy „bezpodstawnym rozdziale czynności pracowniczych wykonywanych przez skarżącego w procesie pracy”, co w konsekwencji doprowadziło do „odtworzenia i ustalenia nierzeczywistego stanu faktycznego”. Te stwierdzenia, pomijając brak wskazania przepisów prawa, do których się odnoszą, dotyczą bezpośrednio sfery ustaleń faktycznych. Sąd Najwyższy jest zaś związany ustaleniami, których dokonał sąd drugiej instancji (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), a przedmiotem zarzutów w skardze kasacyjnej nie mogą być zarzuty kwestionujące ustalenia faktyczne oraz ocenę dowodów, której dokonał sąd drugiej instancji (art. 398³ § 3 k.p.c.). Nie można zatem uznać, że tego rodzaju zarzuty skarżącego mogłyby doprowadzić do uwzględnienia skargi, a tylko w takiej sytuacji byłyby podstawy do uznania jej za oczywiście uzasadnioną. Jeśli dodać do tego, że podstawy skargi kasacyjnej nie podlegają badaniu na tym etapie postępowania przed Sądem Najwyższym, w związku z czym o tym, że skarga jest oczywiście uzasadniona nie może decydować argumentacja zawarta w uzasadnieniu jej podstaw, stwierdzić należy, iż skarżący nie uzasadnił swojego wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi z uwagi na występowanie tej przesłanki „przedsądu”.

Biorąc to pod uwagę należało uznać, że skarżący nie zdołał wykazać, iż zachodzi potrzeba rozpoznania jego skargi przez Sąd Najwyższy, wobec czego z mocy art. 398⁹ k.p.c. i art. 398²¹ w związku z art. 108 § 1 k.p.c. należało postanowić jak w sentencji.